

hvorved vi blot kunne faae Stin deraf. Vi agte at stemme imod Lovforslaget, og over den foreslaaede Dagsorden afholde vi os fra at stemme.

Leth: Det blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holfstein), saavidt jeg forstod ham, at det vilde stride imod og være en Desavouering af den Forkastelse af det Lovforslag, der en Gang er indbragt i denne Samling her i Thinget ved privat Initiativ, som har fundet Sted, om man nu atter vilde gaa til en Forkastelse af det foreliggende Forslag. Det tror jeg beror paa en fuldstændig Misforstaaelse, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at bringe i Erindring, at mellem 5te Juni Grundlovens § 55, der svarer til den nuværende Grundlovs § 52, og 5te Juni Grundlovens § 57, der svarer til den nuværende Grundlovs § 53, var der indfaldt en saalydende Paragraf, der i 5te Juni Grundloven havde Nr. 56: „Naar et Lovforslag bliver forkastet af et af Thingene kan det ikke oftere forelægges samme Thing i samme Samling“. Denne Bestemmelse i 5te Juni Grundloven er bleven udeladt i den gennemførte Grundlov af 1866. Den er ikke kommen ind igjen, og deraf følger, at den altsaa heller ikke gælder. Et Lovforslag tidligere er blevet forkastet af dette Thing i en Samling, er efter den nuværende Grundlov ikke til Hinder for, at samme Lovforslag atter indbringes i Thinget i samme Samling, og det maa da selvfølgelig behandles paa samme Maade som ethvert andet Lovforslag, der indbringes. Den tidligere Forkastelse er altsaa ikke gjældende, naar Lovforslaget indbringes igjen, saaledes som her er flet. Naar der er spurgt, hvorvidt vi her have Forslag til en midlertidig Bevilling eller selve den provisoriske Lov for os, saa tror jeg ikke, man behøver at disputere derom eller at inblade sig paa dybsindige Undersøgelser deraf. Thi der staar jo ligefrem i Anmærkningerne til dette Lovforslag: „Hermed sker i Genhold til Grundlovens § 25 Forelæggelsen af den foreløbige Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 1ste April 1889, hvis Indhold er enslydende med ovenstaaende Lovforslag“. Det er altsaa ved dette Lovforslag, at den provisoriske Lov af 1ste April bliver forelagt Thinget, og at der fra Regjeringens Side bliver givet Thinget Leilighed til at stemme over denne provisoriske Lov, saaledes som den nu er forelagt. Det blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holfstein) gjort gjældende, at der kunde være Hensigtsmæssighedsgrunde for

dette Thing til at lade dette Lovforslag gaa i Udvalg i Stedet for nu strax at forkaste det, og navnlig at disse Hensigtsmæssighedsgrunde, om jeg forstod det ærede Medlem ret, skulde være disse, som han forudsatte, for dette velkommen Anledning til at sende Thinget hjem, idet han gik ud fra, at Ministeriet helst vilde være af med Rigsdagen saa snart som muligt. I den Henseende vil jeg ikke behøve at gøre opmærksom paa, at da den Samling, som vi nu ere i, betragtes som en Fortsættelse efter Valgene den 21de Januar af den i Oktober begyndte Samling, har Rigsdagens Samling været i over 2 Maaneder, og at det altsaa staar Ministeriet frit, hvad Dag det vil, at sende Rigsdagen hjem. Dertil behøver det ikke nogen særlig Anledning eller nogen saadan særlig Hjemmel, som det ærede Medlem forudsatte, det vilde faae, dersom man forkaster dette Lovforslag. Det kan jo være, at man ikke til enhver Tid, naar man fører en Kamp, bør tage Kampen op paa det Sted, hvor den bliver tilbudt. Det kan maaske være rigtig her og der at gjøre en tilbagegaaende Bevægelse for saa meget stærkere at kunne gaa frem paa beleiligt Punkt og beleiligt Sted. Men dette forudsætter jo overhovedet, at man befinder sig i en Kamp mod det nuværende Ministerium. Men dersom man staar paa det samme Standpunkt, som jeg har Grund til at tro, det ærede Medlem staar paa, skjøndt jeg langt fra tror det om alle Medlemmer af det tvedelte Parti, som staar ham nærmest — jeg siger: jeg har nogen Grund til at tro, om dette ærede Medlem, at han ikke befinder sig i en Kamp mod det nuværende Ministerium, men at han har bragt det Offer — vi have en saadan Udtalelse af ham — at det personlige Spørgsmaal har man ladet falde, at det er dødt, det tager man ikke op igjen. Sa her tror jeg, ligger et stærkt Skjelnemærke; for jeg for mit Vedkommende og, som jeg veed, flere med mig, vi staa i den Stilling, at vi ikke tro at kunne vente under det nuværende Ministerium paa nogen Maade at komme ind i regelmæssige Tilstande og ei heller at komme til virkelig større nyttige Reforme af nogen Betydning, og at vore Bestræbelser derfor maa gaa ud paa ved de Midler, som staa til vor Raadighed, og som vi til enhver Tid anse for at være de bedste, at fortrænge dette Ministerium fra dets Plads. Jeg agter derfor at stemme for den foreliggende Dagsorden, og jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at her kun foreligger et almindeligt Forslag til en midlertidig Bevilling, kun som